

andet i Norge, hvor det offentlige, Staten, selv besørger udgivet et Tidende, i hvilken der for det første kan averteres billigt, og som dernæst leveres for en saa billig Abonnementspris, at det bliver lettere for Publikum at holde den, altsaa en Bekendtgørelsestidende, som desuden ved forfællige Foranstaltninger kan bringes rundt som i Landet, saaledes at hvad der skal bringes til Folks Kundskab, virkelig ogsaa kommer til deres Kundskab. I ethvert Tilfælde er vel denne Vædring saa naturlig og uskyldig, at den næppe vil møde Modstand.

Efter saaledes at have sagt, hvad jeg foreløbig anser for at være tilstrækkeligt med Hensyn til Begrundelsen af de af Udvalget i dets Helhed stillede Forslag, skal jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede af et Mindretal i Udvalget — om Forlædelse! der er 2 Vædringsforslag, der ere stillede af et Mindretal, og et tredje, der er stillet af et Flertal. Det vil nemlig ses, at med Hensyn til Vædringsforslagene til § 1 har Udvalget delt sig i et Flertal bestaaende af 6 Medlemmer og et Mindretal bestaaende af 3 Medlemmer. Flertallet foreslaar, at man i § 1 skal indskyde en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Politimesterens og Amtmandens Valg af Strandfogder skal være afhængigt af en Indstilling fra de paagældende kommunale Raad, saaledes at disse skulle indstille 3 Mænd, blandt hvilke Politimesteren og Amtmanden skulle vælge. Der er i Betænkningen anført de Momenter, hvorpaa man begrunder denne Indstilling. Jeg skal give det ærede Flertal Ret i, at det er vistnok saa, at det er magtpaaliggende at faa gode Kræfter til Strandfogder, men mig forekommer det — og jeg tør i den Henseende tale paa Mindretallets Vegne — at man ikke har nogen absolut Grund til at tro, at Valget bliver bedre, fordi der tillægges disse kommunale Raad den Indstillingsret, hvorom her er Tale. Jeg betvivler naturligvis ikke de kommunale Raads gode Indsigt i disse Forhold, skønt det jo er ganske vist, at Spørgsmaalet om Strandfogder ikke egentlig synes at have noget med de kommunale Forhold i øvrigt at bestille, men der er nu for det første Herved det at bemærke, at Strandfogeddistrikterne ikke falde sammen med bestemte Kommuner. Det er i og for sig

muligt, at et Strandfogeddistrikt kan omfatte flere Kommuner, ja man kan maaske endog tænke sig, at en Kommune omfatter flere Strandfogeddistrikter. Men naar det er Tilfældet, at et Strandingsdistrikt strækker sig over flere Kommuner, vil jeg spørge: Hvilken af disse Kommuner skal saa gøre Indstilling, eller skulle alle gøre det? I sidste Tilfælde, skal saa hver indstille 3 — det er vel ikke Meningen — eller er det Meningen, at de skulle blive enige om 3? Naar, det er jo muligt, at de kunne blive enige om 3; men det er jo ogsaa tænkeligt, at hver Kommune havde sin Mand at protegere, og jeg vil udtale som min Mening, at overhovedet dette at henlægge Udnævnelser eller Indstillinger til et Flertal af Personer, Naad o. s. v. afgiver ikke altid den bedste Garanti eller Sikkerhed for, at man faar de bedste Valg, upaavirkede af alle mulige personlige Hensyn. Et Valgkollegium holder jeg ikke meget af. Et Valgkollegiums forfællige Medlemmer lade sig saa let paavirke af forfællige Hensyn, eller kan lettere blive paavirkede end Følketmand, som alene har Ansvar, thi Ansvarer forflygtiges let, naar der er flere om at dele det, og hver enkelt for sig kan tro, at hans Stilling til Sagen ikke bliver bekendt. Mindretallet ser derfor ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at foretage den Vædring i Lovforslaget, som jeg her har omtalt.

Der er to Vædringsforslag, Vædringsforslag Nr. 2 til § 1 og Nr. 9 til § 4, der paa en Naade staa i Forbindelse med hinanden. I § 1 er der foreslaaet, at det er Politimesteren og Amtmanden, der skulle vælge Strandfogden. Derfra er der gjort en Undtagelse med Hensyn til de private Forstrande, hvor det i Lovforslaget hedder: „Paa de private Forstrande forbeholdes det dog Forstrandsejeren som hidtil selv at ansette Strandfogder mod at Valget godkendes af Amtmanden.“ Det er dette sidste: „mod at Valget godkendes af Amtmanden“, som Mindretallet vil have ud, det mener altsaa, at Forstrandsejeren skulde være berettiget til at være baade første og sidste Dommer om, hvem der skal være Strandfoged, idet det antoges at være en Følge af den Ret, de menes at have, Forstrandsretten, at de kunne bestemme, hvem der skal være Strandfoged, uden at det offentlige kan blande sig i den